

efter at der er sket en adskillelse mellem stat og kirke i Sverige. Det kan man ikke komme udenom.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Det kan man godt diskutere. Min pointe er sådan set bare, at fru Birthe Rønn Hornbech bruger, ligesom jeg synes at andre også gør det i debatten her, at vi har fundet de vises sten her i Danmark i forhold til, hvordan folkekirken kan se ud. Man kan jo rent faktisk også godt forestille sig en strukturudvikling, der ikke betinger, at folkekirken f.eks. bliver politiseret. Fru Birthe Rønn Hornbech er jo selv i det ordførerindlæg, hun holdt, åben over for at diskutere kompetencefordelingen mellem stat og folkekirke.

Derfor vil jeg da spørge: Hvorfor i alverden kan det være farligt i den sammenhæng at inddrage de kirkelige organisationer i et udredningsarbejde, sådan som det blev foreslået i Nyborg den 23. oktober, for netop at se på kompetencefordelingen mellem stat og folkekirke? Det er jo en del af det ønske, der er givet fra en række folkekirkelige organisationer. Det er ikke nødvendigvis et kirkeråd, det vil de formentlig være uenige om, men de ønsker, at man får lejlighed til at se på det i fællesskab.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er der overhovedet ikke noget farligt i, men nu er det altså grundloven, vi diskuterer i dag, og som jeg nævnte, som den der formentlig her i salen i øjeblikket har størst erfaring med foredrag i menighederne gennem en lang årrække, så er det altså ikke det, der presser sig på ude i menighederne.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne i forlængelse af ordvekslingen med hr. Jann Sjursen spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om hun ikke er enig i, at et evangelisk-luthersk kirkesamfund sagtens kan indrette sig anderledes, at der kan tænkes bunker af muligheder, at man andre steder har indrettet sig anderledes end den danske folkekirke, og at de stadig kan være evangelisk-lutherske, men at den ordning, som vi har – der er jo ikke nogen af os, der har valgt den, den er der bare, den er opstået, skabt af traditionen – rent faktisk ser ud til at være den bedst tænkelige sikring af friheden.

Så vil jeg lige til sidst spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om hun ikke er enig med mig i, at når man inddrager organisationer, kan der være en inertitendens i det, som betyder, at de organisationer, som nu tillægges en magt, som andre ikke har, vokser, og at især magten vokser.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen samlende kan jeg sige, at der naturligvis kan være alle mulige andre muligheder inden for de lutherske kirker. Jeg forstår egentlig ikke helt, at strukturen efterhånden i den grad overgår de teologiske diskussioner. Det er lige så farligt at synes, at en bestemt kirkeordning er evangeliet selv. Det må jeg selvfølgelig vende mig imod, og dermed er jeg jo fuldstændig enig med hr. Jesper Langballe, men jeg synes, at der er større ting, som er langt vigtigere.

Der er naturligvis ikke nogen kristelig grundelse for vores folkekirkelige ordning, men der er egentlig en frihedsbegrundelse og en demokratisk grundelse. Det er jo nok ikke tilfældigt, at det er de protestantiske lande, der er de frieste nationer i verden.

Formanden:

Tak til fru Birthe Rønn Hornbech. Så er det fru Karen J. Klint som ordfører.

Kl. 10.45

Karen J. Klint (S):

Folkekirken er vigtig for alle, for hele samfundet – ingen tvivl om det. Og for at det budskab ikke skal drukne i mængden af ord, så vil jeg indlede med at sige:

Socialdemokraterne arbejder ikke for at afskaffe folkekirken. Vi arbejder for øget selvstændighed, rummelighed, frihed og demokrati både i og uden for folkekirken. Vi har ikke foreslået afskaffelse af grundlovens § 4 eller de andre religionsparagraffer i grundloven. Vi vil derimod gerne være med til at aktivere et par af dem netop for at få en lovgivning.

Forespørgslen i dag handler alene om én paragraf i grundloven, nemlig § 4. Men vi kan nok ikke undgå at komme til at røre nogle af de andre paragraffer, og de tidligere ordførere har jo også været inde på, at de hænger lidt sammen, selv om de står i forskellige kapitler.

§ 4 omhandler som bekendt to forhold: at folkekirkens identitet er evangelisk-luthersk – den ønsker vi ikke at ændre på – og at den understøttes af staten. Modellen for støtte er ikke sær-